

ION AGACI (n. 2000, Republica Moldova) este student la Facultatea de Filosofie (Universitatea București). A publicat în antologia *unsprezece*, coordonată de Dumitru Crudu (Casa de Pariuri Literare, 2019). A debutat cu *Șampanie pentru acest sfârșit* în 2021, la editura Tracus Arte. A urmat în 2023, la aceeași editură, *Descult. Pavaj proaspăt turnat*.

A fost implicat în proiecte de voluntariat în cadrul programului European Solidarity Corps. În 2022, în Grecia, a participat la proiectul „MEDIART - Coming Together” de promovare a campaniilor naționale și internaționale, legate de Organizația Națiunilor Unite, prin activități pentru incluziune, media și comunicare. În perioada 2023-2024, în Letonia, a fost asistent didactic specializat în aspecte legate de durabilitate în programa școlară, inițiind și sprijinind activitățile programului Ecoschool.

În 2024 a câștigat o rezidență de creație literară la Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu” din Chișinău, pe durata căreia a finalizat cartea *Așteptăm cuminiți teroarea*.

ION AGACI

Așteptăm cuminți teroarea

Cuprins

1. ÎNCEPUTUL VOCHII	7
Mersul pe de rost	10
Consumerism	12
Limbaj disponibil	13
Ce-i copilăria asta?	16
liber să cunoască	18
al cui e copilul	19
Melcii ajung primii	20
3 ani, 7, 11	22
Pagan poetry	23
Pentru că aici e prea	25
Economie	26
Aici nu mai e	27
Mother stands for comfort	32
Ce e sângele fără pierdere?	33
E liniștea asta o confirmare.....	34
așa cum stai tu culcat	35
Și înger și mașinărie	36
2. DOMESTICIRE	37
O alarmă constantă care nu mai face pe nimeni să tresară	40
3. AI VĂZUT VREODATĂ PE CINEVA CERȘINDU-ȘI ÎNAPOI FRAGILITATEA?	57
Dragă R.,	63

*We sat together for a while.
On a stone, or on a couch – it doesn't matter,
for it's a road that cuts through houses.*

AMANDA AIZPURIETE (1956-2023)

LIBRIS

We know
books

I

ÎNCEPUTUL VOCII

Se așază pe marginea patului
ca și cum ar fi deja al altcuiva
numai geamul
trântit de vânt din nou și din nou
și propria-i respirație
se mai aud.

Blocajul timpului
inventarul lucrurilor
pe care să le păstrezi
pe care să le arunci.

El privește locul din care trebuie să plece.
Ce viață s-ar fi putut organiza aici!
În urma lui aproape nimic
de care să te prinzi.

Aruncă ultimul chiștoc în aer
ca și cum ar declanșa începutul
unei curse noi.

Mersul pe de rost

Vântul te împinge de la spate te înfurii
picioarele-ți îngheață în cizmele de cauciuc
tragi din țigară cu grabă
și mergi cu desăvârșire
ai lucrat mult ai vrea acum
cineva să-ți zică – *da!*
ai lucrat mult cum ai putut?
iar tu să te descalți de cizme
să sari de bunăvoie în mlaștina marilor decizii
să le arăți tuturor că funcționează
la fel ca o democrație imitată.
Dar important e mersul
o să te scuzi ca să deții în continuare controlul
mersul trebuie știut pe de rost
mersul ca rugăciune
ca bunătatea care vine de la sine.
Nu te duce mersul ăsta undeva să zici
mamă înțeleg acum totul are sens
o să te scuzi în continuare
mai degrabă îți vine să te oprești așa
oriunde
să schimbi o vorbă despre vreme
să caști gura sau chiar să ascuți
un cerșetor

să fumați o țigară împreună
să-i zici că n-ai bani
și-apoi să vrei din nou
să-ți vezi de mersul tău
și-apoi să eziți să mai trimiți
dracului locul ăsta care oricum te coabitează își
extinde natura parazitară
peste a ta.

Consumerism

Umiditate letonă.
Tristețea mea pur românească.
Stresul perfecționistului.
O oră de mers *pe jos* până acasă
în noaptea asta
peste albul psihedelic al zăpezii.

O pădure de mesteceni doborâtă. Cât
de consumeristă poate fi căldura
rezultată din două corpuri
apropiindu-se?

Limbaj disponibil

Pe o rază de câțiva kilometri nu se mai aude nimic.
Mie nu mi s-au pus întrebări.
De ceva vreme trebuie să-mi spun și eu lucruri
evidente

mie nu mi se întâmplă nimic
nu mă grăbesc nicăieri ploaia
asta îmi face bine acasă
mi-au rămas de spălat vase
mâncarea de ieri
patul meu încă miroase
ca deodorantul tău
dar tu nu vei mai veni poate
doar peste câteva luni
când aici se va face frig de tot
când se va face de nelocuit.

Locul ăsta
îți impune multă liniște.
Cea care te desparte în două.
Liniștea pe care n-ai cum s-o fraierești.
Liniștea care-ți măsoară natura și
te calibrează fără milă
ca și cum